

EL MUSEU PICASSO EXPOSA, PER PRIMERA VEGADA A BARCELONA, TRES OBRES DE L'ÚLTIMA ETAPA DE L'ARTISTA PROCEDENTS DEL LOUISIANA MUSEUM OF MODERN DE ART DE DINAMARCA

Els olis *Dona i tocador d'aulos II* i *El jugador de cartes II* és la primera vegada que poden veure's a Espanya, mentre que *Le déjeuner sur l'herbe* viatja a Barcelona per primer cop.

Es tracta d'obres de l'últim període de la vida de l'artista, entre les que destaca *Le déjeuner sur l'herbe* per completar la visió del moment de les sèries de variacions d'obres d'altres artistes. S'exposen juntament amb gravats del Museu Picasso.

Les obres procedeixen del Louisiana Museum of Modern Art d'Humblebaek, a Dinamarca, un dels centres d'art modern de més dinamisme internacional, que rebrà 27 dibuixos de la col·lecció del Museu per l'exposició *Picasso before Picasso*, al juny.

Barcelona, 1 de febrer de 2016.- Continuant la política d'intercanvis del Museu Picasso amb altres museus i institucions de prestigi, del 26 de gener al 20 de juny es presenten tres pintures de l'última època de Pablo Picasso propietat del Louisiana Museum of Modern Art d'Humblebaek, Dinamarca: *Dona i tocador d'aulos II* (1956), *El jugador de cartes II* (1971) i *Le déjeuner sur l'herbe* (1961). La presentació d'aquests tres olis esdevé un complement a la nostra col·lecció per a entendre el procés creatiu, la vitalitat i l'esperit de renovació i provocació de l'artista fins el final. Les obres s'exposen a la sala 16, juntament amb gravats de la col·lecció.

El Louisiana Museum of Modern Art d'Humblebaek, Dinamarca va ser fundat l'any 1958 amb la voluntat d'albergar art modern danès. La col·lecció compta actualment amb més de 3.500 obres d'artistes de renom internacional, datades de 1945 fins a l'actualitat, en gran majoria, pintura i escultura. L'estreta col·laboració d'aquest museu amb l'escena artística i cultural internacional s'ha convertit en un dels seus actius més importants, cosa que li ha permès presentar un programa d'exposicions amb mostres i artistes del més alt nivell internacional. En aquest sentit s'emmarca la col·laboració amb el Museu Picasso de Barcelona que ha rebut les tres obres que, des d'ara i fins al mes de juny, s'exposen a Barcelona com a resultat del préstec de 27 dibuixos de la col·lecció que podran veure's a *Picasso before Picasso*. La mostra es farà al museu danès del 30 de juny a l' 11 de setembre de 2016.

Dona i tocador d'aulos II (Canes, 18 d'abril de 1956)

L'any 1946, el contacte amb el Mediterrani va obrir una nova dimensió a l'obra de Picasso. Van aflorar una sèrie de pintures en les que proliferaven escenes pastorals: faunes, centaures i parelles bucòliques. Usant diferents grafies i tècniques diverses –pintures, dibuixos, ceràmiques i escultures– l'artista crea el seu homenatge a la "joia de viure" i l'evocació d'un idíl·lic món passat.

En aquesta línia, el 18 d'abril de 1956 Picasso es va centrar en la representació de la figura femenina tombada, al costat d'una figura masculina asseguda. En un mateix dia va realitzar tres pintures i dues litografies sobre aquest tema (exposades, aquestes últimes, a la mateixa sala). Si bé a les primeres pintures, la dona i l'home estan ubicats a una platja, en les dues litografies i l'oli que esmentem, va traslladar la composició al camp. En l'oli exposat, Picasso transforma el personatge masculí en tocador d'aulos, aconseguint així una imatge bucòlica, amb clares referències al món clàssic de la Grècia antiga i la Mediterrània.

La transferència de temes, motius i iconografia d'una tècnica a una altra és una constant en l'obra de Picasso. No és doncs estrany que, a hores d'ara, pintura i litografia comparteixin protagonistes, escenaris i experimentacions estilístiques.

Le déjeuner sur l'herbe (Mougins, 30 de juliol de 1961)

L'interès de Picasso per les obres d'altres artistes del passat es manifesta al llarg de la seva vida, però és en la dècada de 1950 quan va iniciar les grans sèries a través de les quals dialoga o s'enfronta a obres magistrals d'artistes als quals admirava, com ara *Les femmes d'Alger* de Delacroix (1834), *Las Meninas* de Velázquez (1656), *Le déjeuner sur l'herbe* de Manet (1863) i *El rapte de les sàbines* de Poussin (1635). Quan Picasso mirava les composicions dels mestres del passat no ho feia amb intenció de realitzar simples còpies o transposicions literals, les utilitzava com un espai de debat creatiu.

Picasso va treballar en la sèrie sobre *Les déjeuneurs sur l'herbe* d'Edouard Manet d'agost de 1959 a juny de 1962 en tres tallers diferents: Vauvenargues, La Californie i Notre-Dame-de-Vie i està composta per 27 pintures, més de 150 dibuixos, 6 gravats sobre linòleum, una punta seca, una litografia i 18 cartrons per a escultura. La pintura que s'exposa a Barcelona només s'havia exposat anteriorment una vegada a Espanya.

L'obra que presentem pertany al subgrup realitzat entre el 10 de juliol i principis d'agost de 1961. Picasso centra la seva mirada en el personatge anomenat *le causeur* les dues dones, anul·lant al segon personatge masculí, alhora que canvia el format d'horitzontal a vertical i muta la paleta a una simfonia de verds

Juntament amb aquesta obra s'exposa una selecció de gravats sobre *Les déjeuneurs sur l'herbe*, pertanyents a la nostra col·lecció. Dins de la sèrie hi trobem un conjunt d'obra gràfica desenvolupat amb tres tècniques diferents: punta seca, gravat calcogràfic d'incisió directa; litografia, gravat pla; i linogravat, gravat en relleu. *Les déjeuneurs sur l'herbe* de Manet, és un clar exponent de la transferència de temes, motius, iconografies i estils entre tècniques.

En aquest diàleg constant entre la tradició i la modernitat, Picasso, ofereix una profunda afinitat i un veritable respecte, en aquest cas, per la pintura de Manet, artista que admirava des de la seva joventut.

El jugador de cartes II (Mougins, 30 de desembre de 1971)

Aquesta obra, que va participar en l'exposició del Palau dels Papes, Avinyó, el 1973, recull en una sola imatge la ideologia simbòlica de Picasso. L'home amb el barret és alhora el vell pintor, el matador i el mosqueter, i al mateix temps apareixen elements característics de les obres cubistes, com el gerro, el got i els naips.

Com en totes les obres d'aquest període, està executada amb vehemència, utilitzant pintura espessa i fluida, amb regalims, empastaments i deixant l'empremta visible del pinzell. Els temes i la llibertat de factura contrasten amb la placidesa i equilibri mediterrani de les obres de la dècada anterior. La vitalitat i la ràpida execució en les últimes obres delaten el sentit d'urgència de l'artista al final de la seva vida.

Sobre el Museu Picasso: El Museu Picasso té com a principal objectiu propiciar, afavorir i divulgar el coneixement, la investigació i la difusió de l'obra de Pablo Picasso, tant localment com globalment. El Museu Picasso és un dels principals museus dedicats exclusivament a la figura de l'artista i el primer a ser fundat de tots els centres dedicats a Picasso al món, fa més de 50 anys. Les obres que formen la col·lecció són un referent per al coneixement dels anys de formació de l'artista i de la seva dedicació a la tècnica del gravat, i és l'única que compta amb una sèrie completa del pintor, el conjunt de *Las Meninas*. Ubicat en un espai arquitectònic d'excepció —en un conjunt de cinc edificis d'estil gòtic civil català—, gràcies a la seva gènesi i la seva col·lecció és el testimoni viu del vincle entre Pablo Picasso i Barcelona. El Museu es concep com un espai d'art i coneixement al servei de Picasso, de la ciutat i de tots els seus visitants

www.museupicasso.bcn.cat

Sobre el Louisiana Museum of Modern Art d'Humblebaek (Dinamarca):

<http://en.louisiana.dk/>

Departament de Premsa i Comunicació

Montcada 15 - 23

08003 Barcelona

Tel. 932 563 026

museupicasso_prensa@bcn.cat

<http://www.museupicasso.bcn.cat>

